

Sylabus kurzu klinického vzdělávání I. stupně v oboru Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách

Veterinární univerzita Brno

VETUNI pro 21. století: Rozvoj VETUNI v oblasti digitalizace činností, profesionálního vzdělávání a flexibilních forem vzdělávání

Specifický cíl A4: Kurzy zaměřené na rozšiřování dovedností (upskilling) nebo rekvalifikace (reskilling)

Projekt NPO registrační číslo NPO_VETUNI_MSMT-16594/2022

Výstup č. 10, vazba na cíl projektu č. 10

Klinické vzdělávání I. stupně

Obor: Choroby drůbeže a králíků – I. Stupeň

Garant klinického vzdělávání: doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D.

Odborný garant: prof. MVDr. Jiří Pikula, Ph.D., dipl. ECZM

Rozsah: 2 týdny blokové výuky (2 × 35 h.) + příprava a samostudium

Zakončení: zkouška

Předpoklady pro podání žádosti: nejméně 3 roky praxe v oboru veterinárního lékařství zaměřené na diagnostiku, léčbu a prevenci onemocnění chorob koní, přičemž nejméně 1 rok této praxe se vykonává souvisle v období bezprostředně předcházejícím podání přihlášky o zařazení do tohoto vzdělávání.

Program celoživotního vzdělávání – Klinické vzdělávání I. stupně pro obor Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách se řídí zákonem č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), vyhláškou č. 331/2021 Sb., o organizaci vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, Statutem Veterinární univerzity Brno, Řádem celoživotního vzdělávání Veterinární univerzity Brno a Pravidly zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností Veterinární univerzity Brno.

Program celoživotního vzdělávání – Klinické vzdělávání I. stupně pro obor Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách je organizován jako nepovinné vzdělávání pro veterinární lékaře působící v klinickém veterinárním lékařství, které je určeno k prohloubení úrovně znalostí veterinárních lékařů v klinickém veterinárním lékařství. Výuku zajišťují odborníci vysoké školy uskutečňující akreditovaný magisterský studijní program v oblasti veterinárního lékařství nebo veterinární hygieny, Státní veterinární správy, soukromí veterinární lékaři a případně další odborníci pro příslušnou problematiku. Ze strany Veterinární univerzity Brno je program celoživotního vzdělávání pod kontrolou Rady pro vnitřní hodnocení, na úrovni programů celoživotního vzdělávání pod kontrolou Rady pro celoživotního vzdělávání a na úrovni programu je pod kontrolou garanta programu celoživotního vzdělávání – Klinického vzdělávání.

Na program celoživotního vzdělávání – Klinické vzdělávání I. stupně pro obor Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách navazuje program Klinického vzdělávání II. stupně pro obor Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách, představující vyšší stupeň obtížnosti na úrovni specializovaných znalostí, zkušeností a dovedností.

Klinické vzdělávání I. stupně je určeno veterinárními lékaři, kteří mají nejméně 3 roky praxe v oboru veterinárního lékařství zaměřené na klinické rozpoznávání, léčení a předcházení nemocem zvířat, přičemž nejméně 1 rok této praxe vykonávají souvisle v období bezprostředně předcházejícím podání žádosti o zařazení do tohoto vzdělávání. Klinické vzdělávání I. stupně je organizováno formou soustředění ve 2týdenních odborných blocích o celkovém rozsahu 70 hodin. Výuka zahrnuje výuku problematiky moderních chovných technologií, infekčních a parazitárních onemocnění, dále klinické, patomorfologické a laboratorní diagnostiky onemocnění, problematiku naplňování veterinárních právních předpisů v klinické veterinární praxi, a dále řešení skutečných i modelových praktických případů z praxe. Na závěr klinického vzdělávání I. stupně se jeho účastníci podrobí závěrečné zkoušce před zkušební komisí, výsledek zkoušky se hodnotí stupněm „prospěl“ nebo „neprospěl“. Na základě úspěšného složení závěrečné zkoušky obdrží účastníci Osvědčení o získání klinického vzdělání I. stupně pro Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách. Toto osvědčení opravňuje veterinárního lékaře používat označení praktický veterinární lékař pro Choroby zvířat chovaných v zoologických zahradách.

Počet hodin	Téma přednášky
2	Funkce a význam zoologických zahrad, záchrana ohrožených druhů a medicínské aspekty reintrodukčních programů
2	Vedení zdravotních záznamů o zoozvířatech, systém identifikace zoozvířat, integrovaný veterinární systém TRACES – hlášení a monitoring přemísťování zoozvířat, dokumenty CITES
2	Komplexní program kontroly zdraví zoozvířat Aklimatizace nových jedinců na výběh a jeho bariéry, antiparazitární opatření, integrovaný systém kontroly škůdců ve výběžích a ubikacích zoozvířat, omezení kontaktu mezi divokou faunou a zoozvířaty, vakcinační protokoly pro zoozvířata
2	Antibiotická politika
2	Antibiotická rezistence u volně žijících zvířat a zoozvířat
1	Infekce <i>Ophidiomyces ophidiicola</i>, ranavirové infekce
2	Nemoci savců v zoologických zahradách
2	Nemoci savců v zoologických zahradách Monotremata, Marsupialia, Insectivora, Chiroptera, Primates, Xenarthra, Pholidota
2	Nemoci savců v zoologických zahradách Lagomorpha, Rodentia, Cetacea, Pinnipedia, Sirenia, Canidae, Felidae, Mustelidae
2	Nemoci savců v zoologických zahradách Procyonidae, Ursidae, Tubulidentata, Proboscidea, Hyracoidea, Rhinocerotidae, Tapiridae, Equidae
2	Nemoci savců v zoologických zahradách Suidae, Hippopotamidae, Camelidae, Giraffidae, Cervidae, Bovidae, Caprinae
2	Otravy zoozvířat
2	Parazitární infekce primátů
2	Welfare zoozvířat, stress, behaviorální poruchy a jejich prevence zpestřením prostředí
1	Základy manipulace se zoozvířaty dle taxonů, odběr klinických a diagnostických vzorků

2	Postmortální vyšetření zoozvířat Pitevni protokol, makroskopická a mikroskopická patologie, komparativní klinická patologie
2	Laboratorní metody v diagnostice nemocí zoozvířat Molekulární diagnostika původců nemocí
2	Laboratorní metody v diagnostice nemocí zoozvířat Virologie, bakteriologie, mykologie, parazitologie, toxikologie, hematologie a biochemie krve
4	Chemická imobilizace zoozvířat preanestetická příprava, distanční anestetika, imobilizační protokoly pro různé taxony, nežádoucí efekty, rizika selhání a komplikace – hypertermie/hypotermie
2	Odchytová/zátěžová myopatie Příznaky, patofyziologie, patologie, prevence a terapie
2	Inhalační anestezie zoozvířat Obojživelníci, plazi, ptáci, savci. Monitoring životních funkcí imobilizovaného zoozvířete.
2	Nemoci společné pro více taxonů, zoonózy a jejich management v podmínkách zoo
1	Kontracepce u zoozvířat
2	Principy výživy zoozvířat
2	Veterinární péče o hendikepovaná zvířata
1	Obojživelníci v zoologických zahradách (biologie, anatomie a fyziologie)
3	Nemoci obojživelníků v zoologických zahradách (infekční, parazitární a neinfekční)
4	Nemoci plazů v zoologických zahradách Želvy, krokodýlové, hatérie, ještěři, hadi
1	Ptáci v zoologických zahradách (biologie, anatomie a fyziologie).
2	Nemoci ptáků v zoologických zahradách Ratites, Sphenisciformes, Gaviiformes, Podicipediformes, Procellariiformes, Pelecaniiformes, Ciconiiformes, Phoenicopteriformes
1	Nemoci ptáků v zoologických zahradách Charadriiformes, Anseriformes, Falconiformes, Galliformes, Gruiformes, Columbiformes, Psittaciformes, Cuculiformes, Strigiformes
1	Nemoci ptáků v zoologických zahradách Caprimulgiformes, Musophagiformes, Trochiliformes, Apodiformes, Trogoniformes, Coraciiformes, Piciformes, Passeriformes
2	West Nile virus infekce. Ptačí chřipka
4	Infekce <i>Batrachochytrium salamandrivorans</i> a <i>B. dendrobatidis</i>
1	Závěrečná diskuze
	Obecné zásady terapie a prevence nemocí zoozvířat Extra-label použití léčiv u zoozvířat, vakcinační protokoly pro zoozvířata, antibiotická politika
	Laboratorní metody v diagnostice nemocí zoozvířat Volba testu, diagnostická sensitivita a specifita, referenční hodnoty, interpretace výsledků, prokazování kauzality, mnohočetné stresory
	Zobrazovací metody v diagnostice nemocí zoozvířat
	Umělý odchov a péče o osiřelá mláďata exotických zvířat